

Het verhaal van Simone

Kennismaken met Simone

Simone is een vrouw van 25 jaar. Ze is getrouwd en samen met haar man heeft ze een 4-jarige zoon Luuk en een hondje. Ze wonen 4 jaar in een flat in de wijk Oud-West. Simone woont hier met plezier, maar het wonen in een stad was wel wennen. Ze mist het rustige dorp waar ze opgegroeid is en waar haar ouders wonen. In de toekomst hoopt ze daar weer te gaan wonen. Simone heeft praktijkonderwijs gedaan en daarna de Mbo-opleiding 'Helpende Zorg en Welzijn' afgerond. Tot de geboorte van Luuk heeft ze gewerkt in een bejaardentehuis. Omdat de onregelmatige diensten niet goed te combineren waren met de zorg voor Luuk, ging ze werken in de thuiszorg. Nu werkt ze als schoonmaakster in de avonduren. Dan is haar man thuis voor Luuk. Hij werkt fulltime als vuilnisman. Overdag doet Simone het huishouden, de opvoeding en vrijwilligerswerk bij de tussen schoolse opvang. Ze heeft een groot netwerk van familie en vrienden. Haar gezin is het allerbelangrijkst voor Simone. Ze speelt graag met Luuk, wandelt graag en vindt het leuk om uit eten te gaan of een filmpje te kijken.

Het waren zware tijden...

Simone heeft veel ervaringen met instanties en die zijn niet alleen maar positief. Zelf kreeg ze eerst ondersteuning van MEE bij de zwangerschap, geboorte en opvoeding van Luuk. Ze had top-begeleiders, maar die gingen weg. *"Toen kwam iemand anders en daar hadden we geen goed contact mee. Het klikte niet. Die dwong van alles en daar wilden we niet aan meedoen. Toen zeiden we 'Luister, het gaat op onze manier of anders niet'."* Daarna werd begeleiding van Driekracht ingeschakeld en dat bevalt goed. Simone had zelf geen schulden, maar haar man wel. Op aanraden van zijn vader had hij een bewindvoerder genomen. Het ging vooral om een grote studieschuld. Ze hadden een tijd geen werk en hadden een bijstandsuitkering. Wat moeilijk is aan een uitkering is dat ze alles van je willen weten. Dat de gemeente je inkomsten en vaste lasten wil weten, vindt ze logisch. Maar ze willen óók weten waar je verder je geld aan uitgeeft en hoeveel. Dat vindt ze niet nodig. Dat is privé. *"Je wilt daar niet zitten hoor. Ik wil geen uitkering hoor. Het liefste werk ik fulltime en mijn man ook."* In die tijd wilden ze rijlessen volgen om de kansen op een baan te vergroten. De familie wilde daarvoor geld storten op hun rekening. Ze hadden van een medewerker van de gemeente Nijmegen begrepen dat dat mocht. Achteraf bleek dat dit hele bedrag toch ingehouden werd op hun uitkering en ze alles terug moesten betalen aan de gemeente. Simone voelt zich daarover zwaar opgelicht. De medewerker was niet meer bereikbaar en ze konden hierover niet meer in gesprek. Het papierwerk vanuit de gemeente Nijmegen was heel ingewikkeld. Ze wilden bezwaar maken, maar de bewindvoerder heeft dat niet gedaan. Bij de bewindvoerder ging nog meer fout. Hij loste de schuld niet af en de schuld werd daardoor juist erger. Toen ze erachter kwamen dat het niet klopte wat daar gebeurde, hebben ze via de rechter geregeld dat het contact met deze bewindvoerder stopte en dat Simone het bewind zou overnemen. Ze kregen dus het geld weer in eigen beheer. Ze regelden zelf afbetalingsregelingen. Ze hadden niet veel geld, maar kwamen niet in aanmerking voor de voedselbank, omdat ze net teveel spaargeld hadden. In die tijd is ook wel een deurwaarder langs geweest. Het was een vervelende ervaring, maar Simone wist goed wat haar rechten waren. Ze is goed voor zichzelf opgekomen en toen is hij vertrokken.

Met het werkbedrijf heeft ze goede ervaringen. Ze hebben goed geholpen met het schrijven van een sollicitatiebrief en een CV. Ze hadden ook begrip hoe lastig het was om te werken in wisselende diensten als je de zorg voor een kind hebt. Dat begrip miste ze bij uitkeringsinstanties. Het werkbedrijf dacht met hen mee en zocht mee naar oplossingen. Het waren zware tijden: geen baan en weinig geld te besteden. Haar ouders en schoonouders zijn toen bijgesprongen. Ze kochten spullen voor Luuk en Simone ging vaak bij hen eten. In die tijd lag ze wel eens wakker van geldzorgen. Ze schaamde zich. *“Je wil het zelf kunnen. Je wilt het zelf doen. En nu doen we het ook zelf.”*

Het is ons in 3 jaar tijd zelf gelukt!

Ze zijn nu bijna schuldevrij. Als het goed is zijn ze over een klein jaar helemaal klaar. Dat is belangrijk voor Simone. *“Ik wil het goed hebben voor mijn kind. ... Ik kan hem eindelijk iets geven wat hij echt wil hebben, wat vriendjes ook hebben. Zodat je je niet schuldig gaat voelen van hé jij hebt het niet en kan het niet betalen. Dat vind ik de grootste opluchting.”* Simone weet goed wat haar inkomsten zijn en wat ze uitgeeft. Dat weet ze door om de dag via internet bankieren naar haar saldo te kijken zodat ze weet wat ze uit kan geven. Soms ziet ze dat ze even iets rustiger aan moeten doen. De vaste lasten worden automatisch afgeschreven van hun rekening. Ze hebben ook gespaard voor als er iets kapot gaat in huis en voor de studie van hun zoon. Ze gaat op de aanbiedingen af en mist de C1000 heel erg, die hadden de meeste euroknallers. Ze geeft ongeveer 60 euro per week uit aan boodschappen en probeert zo zuinig mogelijk te leven.

Ik wil gewoon mijn papierwerk kunnen begrijpen

Brieven en rekeningen maakt ze altijd open. Die verzamelt ze en legt ze op een vaste plek in huis. Die brieven zijn vaak heel ingewikkeld. Haar begeleider van Driekracht helpt haar daarbij als dat nodig is. Ze heeft goed contact met haar en is heel blij met haar ondersteuning. De brieven van gemeente Nijmegen en de belastingdienst zijn het meest ingewikkeld. Ze hebben naar de belastingdienst gebeld dat de brieven te lastig waren. Ze kreeg eerst heel veel brieven tegelijk; voor elke toeslag een aparte brief. Nu krijgt ze alles in 1 overzichtelijke brief. De gemeente Nijmegen maakt het je echt heel lastig om het papierwerk te begrijpen, vindt Simone. De taal in de brieven is heel moeilijk. *“Het is vooral belangrijk dat het papierwerk veel makkelijker wordt. Dat we gewoon begrijpen wat er staat.”*

Wat wil Simone anderen meegeven?

Ze vindt het belangrijk dat voor mensen die schulden hebben meer geld beschikbaar komt. De bijstand mag omhoog, meer geld naar de voedselbank en geld voor gezinnen om samen pakjesavond te vieren. *“Dat er misschien veel meer hulp geboden wordt voor een keer een dagje weg. Dat mensen echt kunnen ontspannen en niet aan geldzorgen hoeven te denken.”* Ze vindt het positief dat bij de gemeente Nijmegen een potje is voor sport voor mensen in de bijstand, maar ze vraagt zich af of iedereen weet dat die potjes er zijn. Haar tips voor mensen met schulden? Kijk zoveel mogelijk samen met je partner wat er in- en uitkomt. Geef niet te veel uit. Praat er samen goed over. En hoe dan ook altijd bedenken dat je gezin veel belangrijker is dan geld. *“Geld is niet het belangrijkste in je leven vind ik. Daar kom je zeker achter als je schulden gehad hebt ... Dan merk je gewoon dat liefde en geluk en een gezin en alles veel sterker is en veel machtiger is dan geld.”*